

War inside my head no more

(Obs bild ej högupplöst, se www.kretschek.se/press för pressmaterial)

ROPA - Projektrum för samtidskonst presenterar utställningen

War inside my head no more

av Patrick Kretschek

Utställningsarkitektur av Havet Ligger Blankt (HLB)

Vernissage den 4e mars kl 17-21
Pågår 4e mars - 21a mars 2010

Öppettider lördagar 12-16, söndagar 13-16
Pingstvägen 5 i Hägersten, T-bana Telefonplan

War inside my head no more

av Patrick Kretschek

Ur en stor volym av ärvda vattenskadade fotografier från 1940-talet har filmaren och konstnären Patrick Kretschek (Swe) lyft fram en serie bilder av namnlösa österrikiska Wehrmacht-soldater i fält och deras anhöriga. Bilderna, funna i en källare i Wien, är tagna av Kretscheks farfar under Tysklands ockupation av östra Frankrike under andra världskriget. Personerna på bilderna är medlemmar ur farfaderns kompani. Tillsammans med delar ur dennes krigs dagbok skapas av dessa bilder ett narrativ som förhåller sig till dokumentärfilmens berättande.

Ur ett skadat filmmaterial innehållande en djupintervju som konstnären gjorde 2005 med sin österrikiska far, har det gjorts ett försök att lappa ihop de fragment som gått att hämta ur råmaterialet. Banden är otillgängliga i sin helhet och av det drygt 40 timmar långa materialet finns enbart korta bitar fyllda med digitala störningar kvar. Med hjälp av gamla klippanteckningar har de delar av banden där fadern berättar om sin syn på Österrikes historia och dess arv, trots skadorna, sammanställts till en film. Intervjun är gjord med en filmteknik (The Interrotron) som fångar objektets ögonkontakt med den som intervjuar.

Restaurering och rekonstruktion av olika tiders skadat fotografiskt material präglar utställningen. På ett arkeologiskt vis tar Kretschek hand om det fotografiska materialet och plockar fram dess berättelse. Parallellt blandar han in sina personliga associationer. Bitvis har stillbilderna kolorerats. Runt några av fotografierna finns handgjorda mosaikramar, vissa gjorda av den för Österrike typiska Gmundnerkeramiken, andra av ett mer ljusskyggt Luftwaffe-porslin. Österrikiska folkkära konstnärer som Friedensreich Hundertwasser och Gustav Klimt går att relatera till tekniken. Filmmaterialet visas som det återstår med svarta rutor där material saknas. Ytan filmen projiceras på består av ett självlysande pigment som ger filmen ett obestämt grönt fluorescerande skimmer. Denna färg, om den förekommer i drömmar, sägs enligt freudiansk drömtydning föregå stora avgörande livsförändringar.

Utställningsarkitekturen i *War inside my head no more* är gjord av det konceptuella inredningsföretaget *Havet Ligger Blankt (HLB)*. Ett vägval har skapats i entrén åt besökaren som påverkar utställningens dramaturgi och kronologi. Läsordningens betydelse för utställningens berättelse förhåller sig till spelets interaktivitet där historien ofta berättas i en ordning spelaren själv väljer. HLB belyser genom att använda kartonger som byggklossar den logistik två kulturella bakgrunder kan innebära, som rent praktiskt ofta handlar om förflyttning av föremål mellan två länder. Vissa av skadorna på det fotografiska materialet kan t ex uppkomma under postgång mellan Österrike och Sverige.

Patrick Kretschek tog exemen 2006 från Konstfack och har bland annat ställt ut på Bonniers konsthall och konstmässan i Sollentuna med galleri Crystal Palace. Han fick Konstnärsnämndens ettåriga arbetsstipendium för bildkonstnärer 2008 och under året som var hade han produktionsplats på Tensta konsthall med ett arbete som kommer att presenteras där senare under våren 2010. Utställningen på Ropa är hans första separatutställning efter Konstfack.

Havet Ligger Blankt, namngivet efter Reperbahn-låten, drivs av Niklas Wallenborg och arbetar med tillfälliga inredningskoncept för utställningar, institutioner och butiker. Företaget antogs 2009 till en plats på Transit vid Konstfack, en verksamhet som agerar mentorer åt nyexaminerade konstnärer och designer i deras företagsuppgifter. Niklas Wallenborg, som också arbetar som konstnär, är den första att antas där med fri konstnärlig utbildningsbakgrund.

ROPA är ett nystartat ickekommersiellt konstnärskonstprojekt för samtidskonst, beläget vid Telefonplan i Stockholms närförort, som drivs av Daniela Auerbach, Lovisa Hensch och Mikaela Krestesen sedan 2008. Senast ställde de ut Maria Bonners Dahlin-stipendiaten Jessica Faiss och innan dess Diana De Aguinaga. ROPAs målsättning är att öka konstens betydelse i samhället och gör det genom att anordna utställningar, filmfestivaler, workshops, seminarier, skriva debattartiklar och anordna föreläsningar. De har uppmärksammats av bland andra Fredrik Strage (DN) och Pernilla Ahlsén (DN).